

Даниела Горчева: България е представена достойно в Амстердам
Сряда, 11 Ноември 2009 | FROGNEWS

▲ Даниела Горчева

Висшите функционери на БКП бяха умрели от страх, виждайки че рухването на комунистическите режими е неизбежно, казва в интервю за Frognews.bg българската журналистка в Холандия.

интервю на Ана Кочева

- На 10 ноември – точно преди 20 години започнаха демократичните промени и в България. Двадесет години по-късно как гледаш на това събитие?

- Демократичните промени у нас започнаха един ден след рухването на Берлинската стена и бяха продиктувани не толкова от вътрешната необходимост за свобода на смачканото след пет десетилетия терор българско общество, колкото от инстинкта за самосъхранение на престъпната номенклатура на БКП. Да не забравяме, че висшите функционери на БКП бяха умрели от страх, виждайки че рухването на комунистическите режими е неизбежно и че според ефекта на доминото тактиката, предприета от Тодор Живков за „снишаване докато отмине бурята“ е глупава и обречена на неуспех. Затова вместо да чакат да ги сполети участта на Чаушеску, те решиха да сменят Тодор Живков и да го заменят с не по-малко ретроградния Петър Младенов и имитирайки демократични промени да запазят властта си, трансформирайки я в икономическа и обратно в политическа.

- И успеха...

- Да, но само донякъде. Казвам донякъде, защото за отделните функционери на този тъмен преход личният им „успех“ продължава до деня, в който не просвисти предназначеният за тях курсум, с който произлязлата именно от тези среди българска мафия си разчиства сметките. Да не забравяме че и „великият стратег“ на този преход - Андрей Луканов беше разстрелян пред

дома си. И не от демократите и антикомунистите, а от своите, от тези „зли сили“, които самият той пусна от кутията на Пандора. Хубавото на злото е, че като се разрасне прекомерно, започва да се самоунищожава.

За тази номенклатура преходът се оказа само донякъде успешен и защото веднъж принудени да отпуснат примката на терора, за да имитират демокрация, те повече не можеха да удържат действителните демократични промени. Можеха само да ги забавят и да ги правят мъчителни. И това именно правят, възползвайки се от инфантилизираното от тях самите следствие на 50 години тоталитарен режим общество. Но бяха принудени волю-неволю да освобождават все по-големи територии и българските граждани се сдобиха с права и свободи, за които поколението на нашите родители беше забравило, че съществуват. Да, злите сили на българския преход, произлезли от престъпната комунистическа номенклатура и от средите на престъпната „Държавна сигурност“ продължават да безчинстват. Безчинстват дори от тъмните кътчета на фасадната българска демокрация, където са изтикани и от това страдаме всички, защото корупцията и организираната престъпност засяга абсолютно всеки от нас, посяга на живота, благосъстоянието и бъдещето на всеки един българин, независимо дали живее в България или в чужбина. Всъщност, в един отворен свят българската организирана престъпност вече засяга и гражданите на ЕС, на САЩ и т.н.

- Но агентите на Държавна сигурност твърдят, че са патриоти и са защитавали България.

- Агентите, сътрудничили на Държавна сигурност са най-различни хора. Сред тях има големи престъпници, жалки доносници и клеветници, но сред тях със сигурност има и много уплашени или смачкани хорица, принудени да подпишат съгласие за сътрудничество, които все пак не са доносничели и не са навредили никому, освен на себе си, опозорявайки се за цял живот. Но патриоти, служили на ДС няма, напротив. Офицерите в Държавна сигурност и ръководните кадри са престъпници и родоотстъпници, защото служеха директно на чужда сила, служеха на КГБ и сред тях не вярвам да има невинни. Ако не в друго, то поне в съучастничество на особено тежки престъпления, тъй като десетилетия наред ДС се занимаваше с убийства, с терор, с наркотрафик, трафик на хора, с кражби – и то всякакви - от най-кокошкарски като кражби на коли до големи и тежки кражби на културни ценности, технологии, и пр.

- Картичката изглежда мрачна, но ти си оптимистично настроена?

- Разбира се, че съм оптимистично настроена, защото както вече споменах, злите сили на българския преход трябваше да отстъпват все повече свободи и права къде със съпротива и заплахи (като прочутата реплика на Петър Младенов: „най-добре е танковете да дойдат“), къде само със скърцане на зъби. Резултатът е, че днес, 20 години по-късно имаме свобода, за която нашите родители не смееха и да мечтаят дори и свобода, без която нашите деца, които не знаят (и дано никога не узнаят!) какво значи „строго охранявани граници“, не могат даже да си представят живота. Ние бързо забравяме, но достатъчно е да разгърнем „Задочните репортажи“ на убития от „Държавна сигурност“ писател Георги Марков, за да си припомним какво беше. Нашите деца дори не

биха могли да си представят, че някой може да им забранява да общуват със свои връстници от цял свят или да пътуват свободно. Те не могат да допуснат, че е възможно да бъдат смазвани от бой в милиционерските участъци, защото носят дрехите, които искат или защото четат и слушат това, което ги вълнува. Нашите деца, слава Богу, вече не могат да бъдат арестувани и изпратени в концлагер, защото носят тесни панталони, минижупи или защото слушат Бийтълс или да бъдат разстреляни на границата, както се е случвало с техни връстници. Всъщност, всичко това ни се струва дори абсурдно на нас, а какво остава за родените след 1989.

- Така че време е за купон, но и за размисъл, казваш ти и организираш празничен концерт и дискусия в най-голямата холандска библиотека.

- Точно така. България заслужава да се нареди до другите източноевропейски страни, които празнуват. Поляците, чехите, германците в Холандия в продължение на два месеца отбелязват тази важна годишнина със серия от изложби, дискусии, четения, концерти и филмови фестивали.

- България няма ли я в тези фестивали и празненства?

- България ще бъде представена достойно довечера в Амстердамската библиотека. Ще бъде прожектиран филмът на Иглика Трифонова „Лето господне 1990“. Един от най-големите холандски политици, последователен антикомунист, бивш еврокомисар и министър прие да участва в дискусията за европейското бъдеще на България. Хората ще чуят и гласа на един от най-талантливите български поети и публицисти, ще се замислят върху думите на Едвин Сугарев, на когото моралният компас никога не изневери. Сугарев е личност, с която България действително може да се гордее. Васко Кръпката ще развъълнува довечера и българите, и холандците в това съм убедена.

- А нашето посолство помага ли?

- Българското посолство обеща известна финансова подкрепа и снощи в последния момент получих писмо от посланик Тръпков, че не могат да предоставят обещаната сума. Както се казва, без коментар.

- Голяма ли беше тази финансова подкрепа?

- Не, но разчитах на нея. Главният разход - залата се поема от библиотеката. Наемът на тази зала е 4 хиляди евро, никога не бихме могли да си го позволим, ако не беше любезността на хората от библиотеката и огромната помощ на Europe Direct. Разходите за фолдерите и афишите също бяха поети от тях. Аз поех разходите за поканите и за част от гостите.

- А има ли други спонсори?

- Спонсори няма, аз изглежда имам известен соц-проблем с искането на . Никога досега не съм мислела да искам финансиране, за каквото и дъпари да било. Дори от посолството не съм искала, те сами предложиха да помогнат. Що

се отнася до моето списание „Диалог“ - то излиза вече 5 години без стотинка субсидия, с изключение на едни 500 евро през 2005, дадени като награда от холандското посолство в София, които бяха много важна подкрепа в труден момент.

Но сега за 10 ноември в Амстердам имаше дарения от българи, живеещи в чужбина, които подпомогнаха със свои средства осъществяването на този празник. Включително извън Холандия - като г-н Иван Иванов от Швеция. Мнозина помогнаха с ценно време и с труд - като Дани Хелен, Димитър Русков и т.н. Така че и добрите сили могат да се обединят за добро дело, не само злите сили.

- Е, с този хепиенд завършваме и желая успех.

- Благодаря от сърце.